

Resolució relativa a establir un sistema públic de pensions amb major capacitat de redistribució i reducció de les desigualtats.

El Sistema Públic de Pensions constitueix la política pública amb major capacitat de redistribució i reducció de les desigualtats. Des de l'any 1995, el Pacte de Toledo assegurava la defensa d'un sistema del que els socialistes ens podem sentir orgullosos: un model basat en la contribució i la solidaritat, articulat mitjançant un consens polític i de diàleg social i amb una cobertura financera adequada a la naturalesa i finalitat de les prestacions, que descansa en les cotitzacions socials, complementades per aportacions de l'Estat.

Les polítiques del PP representen una seriosa amenaça per al sistema públic de pensions. Amb les seves polítiques d'ocupació el Govern de Rajoy ha posat en perill la sostenibilitat econòmica de les pensions, que han entrat en un període de dèficits constants i creixents, es condemna als pensionistes a un progressiu empobriment. I tot això, ho han fet mitjançant la imposició, sense diàleg social i trencant unilateralment el consens del Pacte de Toledo. Amb aquestes polítiques el PP està preparant el camí per als Fons de Pensions privats, en detriment del Sistema Públic de Seguretat Social.

Els resultats d'aquesta política estan a la vista: progressiva pèrdua de poder adquisitiu de les pensions, sensació d'incertesa en els actuals jubilats sobre si l'Estat serà capaç de pagar les seves pensions en els propers anys, sentiment d'injustícia en aquells que contribueixen al sistema però dubten que aquest els pugui proporcionar una pensió digna en un futur a 10 o 20 anys vista, i desesperança gairebé absoluta per part de la joventut en què algun dia puguin contribuir i ser protegits pel sistema.

El PP està acabant amb el Sistema Públic de Pensions sotmetent a un espoli permanent al Fons de Reserva de la Seguretat Social.

El dèficit ha estat compensat per retirades massives del Fons de Reserva que, de comptar amb 66.815 milions d'euros a la fi de 2011, se situa, en el dia d'avui, en 8.095 milions d'euros, i que si no s'ha esgotat totalment ha estat com a conseqüència del préstec de 10.192 milions d'euros de l'Estat a la Seguretat Social contingut en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de 2017. A això cal afegir les quantitats retirades del Fons de Mútues, per import de 8.621 milions d'euros en aquests anys. En definitiva, s'han necessitat fons per import de 93.251 milions d'euros addicionals a les cotitzacions per poder fer front al pagament de les pensions en el període 2012 - 2017. L'any 2018 ha començat en la mateixa línia i el PP, en comptes de plantejar mesures serioses

en el marc del Pacte de Toledo i el Diàleg Social, ha decidit seguir endeutant a la Seguretat Social amb un crèdit de 15.000 milions d'euros.

El Fons de Reserva, sorgit de la reforma de l'estructura financera de la Seguretat Social duta a terme pels governs socialistes en 1989 i recollit posteriorment com una recomanació del Pacte de Toledo, estava previst per ser usat quan sorgissin les majors tensions generacionals sobre el Sistema, entorn de l'any 2023. De no haver estat utilitzat, el Fondo tindria avui més de 90.000 milions, fins i tot sense noves aportacions, només sobre la base de la seva pròpia rendibilitat. En canvi, de seguir amb aquest ritme de despesa, la nostra guardiola de les pensions quedarà totalment buida l'any 2018. És a dir, es va a esgotar 10 anys abans del previst.

Aquest escenari posa en risc la situació financera de la Seguretat Social i en conseqüència, la garantia no només de les pensions actuals sinó també, i especialment, de les pensions futures. Per això és imprescindible adoptar mesures que donin estabilitat al Sistema.

A més, a les Illes Balears, tenim les pensions més baixes de l'Estat. Un problema que s'agreuja amb el gran problema de l'estacionalitat. Per això cal cercar un sistema que millori la cobertura, per tal de corregir i compensar aquest desequilibri que suposa que els treballadors i treballadores de les nostres illes no cotitzin tot l'any.

En el PSOE considerem que el dret a les pensions i l'accés al Sistema de Seguretat Social ha de considerar-se un dret constitucional i ser incorporat com a tal en la reforma de la Carta Magna que proposem. Per a això, plantegem mesures destinades a garantir el futur del Sistema Públic de Pensions: recuperant el Pacte de Toledo i el diàleg social; aprovant un nou Estatut dels Treballadors que promogui drets laborals i ocupació de qualitat; i establint una font complementària de finançament de les pensions a càrrec dels PGE, com en la majoria dels països del nostre entorn.

Per aquestes raons el PSOE defensa un nou model per reequilibrar el sistema de pensions, mantenint la despesa, racionalitzant altres partides i incrementant els ingressos del sistema.

Per tot això, l'executiva del PSIB-PSOE demana:

- 1- Tornar al consens de 2011 derogant tots els canvis legals introduïts al llarg de la legislatura 2011-2015: la regulació de la jubilació anticipada del RDL 5/2013 i, de forma íntegra, la Llei 23/2013, reguladora del Factor de Sostenibilitat i de l'Índex de Revaloració del Sistema de Pensions de la Seguretat Social.
- 2- Garantir el poder adquisitiu de les pensions, recuperant l'actualització de les mateixes conforme a l'IPC.

- 3- Eliminar el factor de sostenibilitat establert pel PP en la Llei 23/2013, que reduirà les pensions de jubilació en funció de l'esperança de vida del conjunt corresponent a partir de l'1 de gener de 2019.
- 4- Racionalitzar les despeses del sistema, desplaçant als Pressupostos Generals de l'Estat 2018 aquells que no corresponen a prestacions, com les següents despeses entre uns altres:
 - a) Les mesures de foment de l'ocupació (reduccions de quotes, tarifes planes, etc). Si es considera necessari mantenir alguna hauria de ser per la via de bonificacions i a càrrec dels PGE.
 - b) Les despeses de gestió de les Entitats Administratives de la Seguretat Social, igual que es fa amb la resta d'organismes públics.
- 5- Incrementar els ingressos del sistema:
 - a) Complementant el finançament de la Seguretat Social, entre altres mesures, amb ingressos procedents d'impostos destinats anualment a completar els ingressos per cotitzacions fins que aquests es tornin a equilibrar dins del sistema, com per exemple nous impostos extraordinaris a la banca i a les transaccions financeres. Pensem que si tota la societat espanyola ha contribuït al rescat de les entitats financeres, aquest impost ha de servir per contribuir al rescat del sistema públic de pensions
 - b) Intensificant la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social
- 6- Millorar la naturalesa protectora del sistema modernitzant la gestió del Fons de Reserva a través d'una millora de la seva regulació, recuperant l'establiment de límits a la disposició de fons amb caràcter anual.
- 7- Adoptar mesures específiques per anar eliminant progressivament la bretxa propera al 40% existent entre la quantia de les pensions dels homes i de les dones (dèficit de gènere):
 - a) Aprovació d'una Llei d'Igualtat Laboral amb la finalitat d'eliminar la bretxa salarial, i per tant de cotitzacions, que acaba derivant en pensions més baixes.
 - b) Recuperar la iniciativa legislativa socialista, inclosa en la Llei 27/2011 d'incrementar la pensió de viduïtat per a majors de 65 anys que no rebin una altra pensió pública fins a aconseguir el 60% de la base reguladora, mesura que afecta de manera majoritària a les dones.

- 8- Introduir en el Pacte de Toledo, un nou principi de "reequilibri pressupostari", un concepte que implica una cerca constant de racionalització de despeses i d'ajust d'ingressos cada any, i que tindrà efectes en el mig termini i fins a finals dels anys 40 del segle XXI.

Palma, 29 de gener de 2017.